

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 562: Tuy Hội Quy Về Trung Đạo, Trung Đạo Cũng Chẳng Chấp Trước

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 048)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Tuy hội quy về Trung Đạo, Trung Đạo cũng chẳng chấp trước.】

Trung Đạo không tồn tại, Trung Đạo cũng không thể chấp trước. Trong tâm có một cái Trung Đạo, thì liền chấp trước Trung Đạo rồi, như vậy là sai rồi. Trong tâm nghĩ bây giờ ta cả hai bên đều không chấp trước, quý vị nói xem quý vị có chấp trước hay không? Chấp trước rồi, chấp trước vào việc “hai bên đều không chấp trước”, thì đó chính là vướng vào ý niệm Trung Đạo rồi, quý vị đã sớm chấp trước rồi. Từ đó có thể biết, vừa khởi tâm, vừa động niệm thì liền chấp trước rồi; “ta không khởi tâm, không động niệm”, thì quý vị đã chấp trước vào cái không khởi tâm, không động niệm rồi. Lục Tổ nói “bản lai vô nhất vật” (xưa nay không một vật), quý vị thử nghĩ xem ngài có một vật nào hay không? [Nếu như] ngài có, có một cái “bản lai vô nhất vật”, như vậy vẫn là chấp trước. Lục Tổ tuy nói câu này, nhưng ngài đích xác không có chấp trước; chúng ta thì không có cách nào, chúng ta không đạt được cảnh giới như ngài. Ngài nói bản lai vô nhất vật, ngài thực sự là không có một vật nào; chúng ta nói bản lai vô nhất vật, là đã chấp trước vào một vật này rồi, đây chính là chỗ chúng ta không bằng ngài, đây chính là chỗ chúng ta không đạt được cảnh giới như ngài. Ngài là thực sự nhất thiết giai không (thầy đều là không), chúng ta nhất thiết giai không, lại vẫn chấp trước vào một cái “nhất thiết giai không”, rắc rối chính là ở chỗ này. Đại thừa Phật pháp bất luận học như thế nào thì luôn luôn chấp tướng, học “có” thì chấp tướng hữu; học “không” thì chấp tướng không, không chấp là không được, đây chính là [lý do] đời đời kiếp kiếp phải rơi vào nông nổi như thế này. Ngay đến cả Sơ quả Tu-đà-hoàn cũng không chứng đắc được, chúng ta đọc “Kinh Kim Cang” mới hoảng nhiên đại ngộ. Trong quá khứ luôn cho rằng người Tiểu thừa chấp tướng, Bồ-tát Đại thừa không chấp tướng. Đọc “Kinh Kim Cang” rồi mới biết, ngay cả người Tiểu thừa Tu-đà-hoàn, họ cũng đều

không chấp trước tướng của Tu-đà-hoàn, cho nên họ mới có thể chứng đắc quả Tu-đà-hoàn.

Phật ở trên kinh này, đích thực đã thọ ký cho tất cả chúng ta, chúng ta có thiện căn, điều này là Phật ở trên kinh đã thừa nhận, hơn nữa thiện căn lại vô cùng sâu dày. Cớ sao có thể thấy được như vậy? Chúng ta nghe bộ kinh này mà không kinh hãi, không khiếp sợ, không e ngại. Chúng ta từ vô lượng kiếp đến nay, đã từng cúng dường vô lượng vô biên chư Phật Như Lai, tích lũy thiện căn phước đức không thể nghĩ bàn, tại vì sao không thể chứng quả? Sơ quả Tiểu thừa cũng không chứng được. Nguyên nhân là ở đâu? Chính là điều vừa mới nói, tâm không thanh tịnh, luôn luôn có chấp trước, không có thực sự buông xuống được. Trong tình trạng như thế này, ngoại trừ niệm Phật vãng sanh ra thì không có con đường thứ hai; vẫn còn những chấp trước vi tế này chưa buông xuống được, nên mới gọi là đời nghiệp vãng sanh. Từ đó có thể thấy, trong đời quá khứ chúng ta tuy đã gặp được pháp môn Tịnh độ, tại vì sao không thể đi được? Có thể đời nghiệp vãng sanh, tại vì sao không thể đi được? Đối với thế giới này có sự tham luyến, buông không xuống. Đất đai của quý vị buông không xuống, vàng bạc châu báu của quý vị buông không xuống, gia thân quyến thuộc của quý vị buông không xuống, vậy thì thôi rồi, A Di Đà Phật cũng không có cách nào, cũng không thể cưỡng ép quý vị đi được. Điều này chứng minh rằng, những tham sân si mạn thô trọng này có thể buông xuống được thì quyết định vãng sanh. Các pháp môn khác không có hy vọng, vừa rồi Cư sĩ Giang Vị Nông đã giảng qua, bản thân Cư sĩ Giang Vị Nông cũng không làm được. Ngài học “Kinh Kim Cang” bốn mươi năm, viết ra “Kim Cang Kinh Giảng Nghĩa”, có thể nói là tác phẩm chú giải “Kinh Kim Cang” uy quyền qua các thời đại, không có ai có thể vượt qua ngài, bản thân ngài vẫn là lão thật niệm Phật, cầu sanh Tịnh độ. Dù đã thấu suốt toàn bộ Bát Nhã rồi, nhưng vẫn không làm được, như vậy liền biết là thật sự khó khăn; ngoài pháp môn Tịnh độ ra thì thật sự khó! Thiên cũng vậy, Giáo cũng vậy, Mật cũng vậy, không có pháp nào là không khó. Nếu như quý vị muốn tu phước báo hữu lậu trong tam giới, thì được! Tất cả các kinh điển Đại thừa, Tiểu thừa đều có thể giúp quý vị được phước; nhưng quý vị muốn liễu sanh tử, xuất tam giới thì không có phần, thực sự là hết cách.